Wróćmy do początków – JĘZYK PRASŁOWIAŃSKI

Różne wyznacza się ramy czasowe dla języka PRASŁOWIAŃSKIEGO. Początkowa data waha się od XX w. p.n.e. aż po przełom starej i nowej ery, a końcowa – od II do VI w. n.e. Niezależnie jednak od tego, jak bardzo przesunie się je w jedną czy w drugą stronę, można przyjąć jako w miarę pewne, że gdy w Aleksandrii z inicjatywy Ptolemeusza I powstaje Muzeum Aleksandryjskie, a Euklides tworzy podstawy geometrii, i gdy w Rzymie, który w tym czasie jest republiką, do konsulatu zostają dopuszczeni plebejusze, na leśnych polanach nad Prypecią, Dniestrem, Wisłą, a może nawet Dunajem i Odrą żyją sobie nieświadomi tych wydarzeń nasi przodkowie – Prasłowianie. I porozumiewają się ze sobą językiem PRASŁOWIAŃSKIM (czy też raczej jego dialektami) także wtedy, gdy w Betlejem trzej królowie podążają do stajenki. A nawet znacznie później – gdy cesarzem rzymskim zostaje Dioklecjan i rozpoczyna się okres dominatu, a Armenia jako pierwsze państwo na świecie przyjmuje chrześcijaństwo jako oficjalną religię.